

APARIȚIA PRIMELOR SOCIETĂȚI ȘI ASOCIAȚII DE MEDICINĂ VETERINARĂ DIN ROMÂNIA (I)

Dumitru CURCĂ¹

curca_fiziopat@yahoo.com

MOTTO:

„Știința să fie folositoare pentru toți și nu numai pentru savanți; nu e permis ca știința să fie exploatată numai de un singur om, ci de toți, mai ales când obiectul este național sau productul unui neam întreg”

(N. Iorga)

ABSTRACT: The „Statute of the Romanian Society of Veterinary Medicine” drawn in the first meeting of May 15, 1871, was voted in the General Assembly of August 14–16, 1871, chaired by Mauriciu Colben. Therefore, in 1879, Alexandru Locusteanu, Mihai Măgureanu, Gheorghe Perșu and Panait Constantinescu, published „The Veterinary Surgeon”. Succeeding to overcome certain difficulties, 33 veterinary surgeons met on May 10–12, 1882 in Bucharest for the First Congress of Veterinary Medicine, the first of this kind in Romania. During these meetings, participants debated on important issues in veterinary pathology at the time: the foot-and-mouth disease, of equine glanders, tuberculosis, the bovine gastro-entero-nephritis (babesiosis) etc. The topics of the Congress, set in 1881, included the following subjects: sanitary police, animal husbandry, public hygiene, pathology, miscellanea. Once the Society of Veterinary Medicine was relaunched, „The Journal of Veterinary Medicine, Animal Husbandry, Hygiene and Rural Economy” also appeared. It was established in 1888 too, by I. Șt. Furtună, and had an Annex, the Bulletin of the Society of Veterinary Medicine. The Society existed until July 21, 1949, when, after this last meeting, it was discontinued abusively by the communist regime. Because the

---

¹ Prof.univ.dr. la Facultatea de Medicină Veterinară, București; Membru titular al DIS/CRIFST

centenary of the Romanian Society of Veterinary Medicine was closing, a group of teaching staff members from the Faculty of Veterinary Medicine in Bucharest started in the spring of 1970, the activities necessary to resume the activities of the Romanian Society of Veterinary Medicine: it was re-established on May 15, 1971, 22 years after its discontinuation and one hundred years after its foundation.

At first, a Commission was appointed to draw up draft statutes of the Association; afterwards, on June 29, 1914, it held its constituent meeting of the General Association of Veterinarians in Romania, chaired by Prof. Al. Locusteanu. During this meeting, at which 138 veterinarians sent solidarity messages, voted to elect the first committee status and then intervening the First World War until August 19, 1919, by decree-law, the association was recognized as a legal and moral person. Even before getting official recognition, it had a „Bulletin” published from January 1, 1919, in the first issue of Journal of Veterinary Medicine and Zootechnics, which was none other than the former Veterinary Magazine, founded in 1888 by I. Șt. Furtună, and which, under the new title, was offered to the Association as property. Enthusiastically created by an initiative group, the Association, through art. 4 of the Statute, mentions the goal of its existence, namely: „to cultivate the sense of esteem, fraternity and peer support, defend members’ rights and general professional interests, to create an economic background, to set up a bulletin and to build their own local library, conference room and so on”. All the goals set have been performed for over 30 years because in 1949, the association ceased to exist, similarly to the Society for Veterinary Medicine to the Faculty of Veterinary Medicine, founded in 1871. After 1989, the General Association of Veterinarians in Romania was reestablished and took over the duties of the Romanian Society of Veterinary Medicine. On May 8–11, 2011, in Bucharest, the prestigious national event “The XIth Congress of the General Association of Veterinarians in Romania” was held under the title „2011 – World Year of Veterinary Medicine”. As an expression of professional solidarity, between 1929 and 1932, the Association built an imposing building by means of the voluntary contributions of its members, a building lying in front of the Cișmigiu Garden, which wrongly hosts the Ministry of Justice

today. The building of the General Association of Veterinarians was taken unjustly by the Ministry of Justice and today it hosts the National Institute of Magistracy.

An extremely important achievement of the Association was the Law for regulating the exercise of veterinary profession and the establishment of the College of Veterinarians, on November 26, 1938. „The College of Romanian Veterinarians – as stipulated by law – is the professional organization of veterinarians whose goal is to monitor and ensure the prestige preservation of the College of Veterinarians, taking the necessary measures to prevent or punish the acts of professional misconduct and veterinary ethics”.

KEYWORDS: Romanian Society of Veterinary Medicine; First Congress of Veterinary Medicine; Journal of Veterinary Medicine, Animal Husbandry, Hygiene and Rural Economy; College of Romanian Veterinarians

Cea mai veche asociație științifică românească este *Societatea de medici și naturaliști* din Iași, înființată în anul 1832–1833, sub conducerea doctorilor Iacob Czihac și Mihai Zotta. Inițial la 11 ianuarie 1830 s-a constituit la Iași „*Cercul Ieșan de cetire medicinală*”, asociație cu scop cultural și științific, purtând denumirea de „*Iassyer medicinsche Lesevereine*”, deoarece majoritatea membrilor fondatori fiind: medici, farmaciști, chimisti, botaniști, agronomi, ce aveau studii efectuate în Germania, iar unii fiind de naționalitate germană (11, 28). Inițial cei 21 de membri aderenți s-au abonat pe cheltuială proprie la 11 publicații periodice germane și la una franceză.

Două dintre persoanele înscrise în Cerc se remarcă prin cultura și poziția lor superioară: Dr. Mihai Zotta, Protomedicul capitalei Moldovei – Iași, acesta fiind un român bucovinean și cel de-al doilea fiind Dr. Iacob de Czihac (Cihac), bavarez de origine, fiind Medicul – Șef al miliției moldovene (armatei), venit în Iași la 1825 (25, 26). Aceștia au fost primii care au avut inițiativa fondării unei societăți științifice, denumită mai întâi *Societatea Doftoricească Moldo-Romanika* (Fig. 1). Răspunsul pentru înființarea societății a fost dat la 18 martie 1833, cu adresa nr. 279 a Departamentului Pricinilor din Lăuntru, semnată de logofătul Costache Conachi (scriitorul). Statutul propus a fost însă modificat, lărgindu-se sfera de activitate a organizației și dându-i-se denumirea de „*Societatea*

Medico-Istoriei Naturale” (22, 28). Primul statut al Societății a fost redactat în limba franceză, „Scopul cel de căpetenie al Soțietății” fiind acela „*de a îmbunătăți sistema doftoricească în prințipuri*”, „*de a urma mersul și înaintarea științelor medicale*”, „*prin publicație în țara străină de broșuri cari vor fi făcute asupra doftoriilor și a istoriei naturali a două prințipaturi*”, „*prin relație cu soțietățile știutoare din străinătate*”. Formulate în limbajul epocii, aceste scopuri își păstrează și azi valabilitatea pentru orice societate.

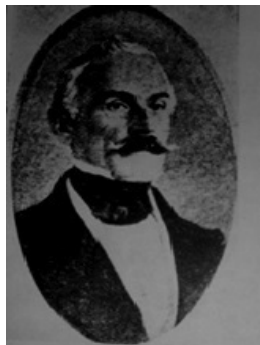

Fig. nr. 1 – Primul Statut al „Societății de Medici și Naturaliști” din Iași (*stânga*); Iacob Cihac s-a născut la Aschaffenburg, la 19 august 1800 – a decedat la 29 noiembrie 1888 în casa sa din Aschaffenburg, în vârstă de 88 de ani (*mijloc*); Dr. Mihai Zotta român-bucovinean (*dreapta*), s-a născut la 15 octombrie 1806 în satul Chisălău – raionul Cozmeni ducatul Bucovina (azi Ucraina), unde a urmat studiile primare și secundare, apoi Facultatea de Medicină din Viena, devenind medic la Iași, iar din 1831– protomedic al Principatului Moldova – fiind suferind, se retrage începând cu anul 1846 în satul Ocna din Bucovina, participă la Cernăuți alături de alți intelectuali bucovineni la fondarea „Societății pentru Literatura și Cultura Română din Bucovina” fiind ales primul președinte al societății (1862) precum și a Bibliotecii Țării din Cernăuți – a decedat Aprilie 1864 în satul Ocna, raion Zastavna, Bucovina.

De-a lungul deceniilor membrii „Societății de Medici și Naturaliști” din Iași au desfășurat o activitate prodigioasă, care a căpătat amploare, concretizându-se în ședințe de comunicări, editare de periodice, organizarea unui muzeu, precum și corespondență cu savanții străini.

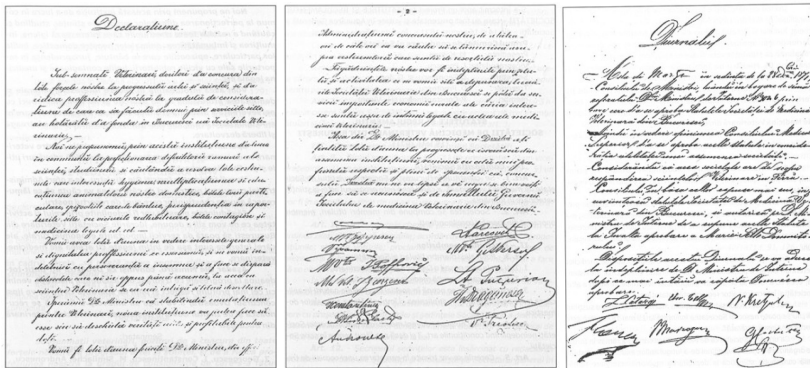
În București abia în anul 1857 s-a constituit „Societatea medicală științifică”, sub patronajul dr. N. Kretzulescu și sub conducerea efectivă a lui Carol Davila. Prima președinție a societății a fost asigurată de Nicolae Kretzulescu (1857–1860), urmata de cea a lui Carol Davila (1860–1863), și

apoi de cea a lui Gh. Polizu (1863–1866). Statutul publicat în 1857, a fost întărit prin Ofisul domnesc nr. 1727, în care se preciza scopul societății, și anume acela *„de a ține corpul medical în curentul progreselor științei, de a culege cazurile ce ating de dânsa și de a studia deosebitele probleme de medicină și de științele naturale, și de îmbunătățirea serviciului medical public. Membrii corpului medical vor forma astfel legătura de cofraternitate care va înlesni chibzuirea asupra mijloacelor celor mai proprii la răspândirea beneficiilor medicinei în România”* (13).

În domeniul medicinei veterinare, perioada cuprinsă de la primele cursuri de medicină veterinară din anul 1853 și cea de înființare *de facto* a Școlii Veterinare în anul 1856, apoi *de jure* în anul 1861, activitatea didactică până în anul 1887, s-a caracterizat prin mari lipsuri materiale și modificări repetate ale regulamentelor de funcționare, cadrele didactice fiind preponderent medici militari, care erau angajați și în unitățile militare și în marile unități militare, plecau adesea în misiuni s-au aplicații, lăsând baltă activitatea didactică a Școlii Veterinare (1, 7, 9, 21, 27, 32).

Societatea de Medicină Veterinară

În această conjunctură de emulație și de entuziasm a tinerilor medici veterinari, care se decid să înființeze la Școala Veterinară din București, o societate științifică în cadrul căreia să poată activa pentru ridicarea prestigiului profesiei medicale veterinare. În Arhivele Statului, la fondul Ministerului de Interne, Serviciul Sanitar, se află dosarul nr. 40/1871 care cuprinde documentele originale privind constituirea acestei societăți. Din documentele aflate la dosar, se constată că la 15 Mai 1871, un număr de 14 medici veterinari, au întocmit un proiect referitor la „Statutele și Regulamentul Societății”, pe care împreună cu o „Declarațiune”, le înaintează spre aprobare la Ministerul Cultelor și al Instrucțiunii Publice (Fig. 2). În „Declarațiune” se specifică faptul că, în cadrul Societății de Medicină Veterinară preconizate urma să se lucreze *„în comun la perfecționarea diferitelor ramuri ale științei, studiind și căutând a rezolva toate cestiunile”* care interesează: *„hygienu animalelor, multiplicățiunea și educațiunea animalelor noastre domestice, boalele lor particulare, epizootiile care le bântuie, jurisprudența și raporturile sale cu viciurile redhibituate, boalele contagioase și medicina legală”* (3, 24, 28).

Fig. nr. 2 – Declarațiunea celor 14 medici veterinari: pagina 1 (stânga), pagina 2 (mijloc), Jurnalul Consiliului de Miniștri din 28 decembrie 1871 care arată: „...considerând că Societatea are ca scop răspândirea științelor veterinare în țară, încuviințează și autorizează pe Dl. Ministru de Interne de a supune acele statute la Înalta aprobare a Măriei Sale Domnitorului” (dreapta).

Statutele și Regulamentul Societății de Medicină Veterinară întocmite în ședința constitutivă din 15 mai 1871, au fost votate în adunarea generală de la 14 la 16 august 1871, președinte fiind Mauriciu Colben, vicepreședinte Ion Popescu, secretari I. Georgescu și un indescifrabil, trezorerier Dumitru Preotescu, iar ca membrii au fost aleși Panait Constantinescu și Louis Vincent.

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii publice (la acea dată ministru fiind generalul Christian Tell (14.03.1871 – 09.01.1874), aprobă propunerea și totodată programul școlar întocmit. La data de 4 Aprilie 1872 în baza raportului întocmit de Ministerul de Interne și a Jurnalului Consiliului de Miniștri, se emite Decretul nr.738 semnat de Domnitorului Carol I, prin care s-au aprobat Statutele Societății de Medicină Veterinară din București. Decret ce a fost contrasemnat de către Ministrul de Intene Lascăr Catargiu și a fost publicat în Monitorul Oficial din data de 27 aprilie 1872 (Fig. 3).

Societatea de Medicină Veterinară neavând de la înființarea ei în 1871 „un jurnal propriu”, dar abia la 1879 sunt însărcinați următorii medici veterinari: Alexandru Locusteanu, Mihail Măgureanu, Gheorghe A. Perșu și Panait Constantinescu pentru redactarea revistei ce se va intitula „MEDICUL VETERINAR” (Fig. 4). Revista „MEDICUL VETERINAR” Anul I cu nr. 1 apare în luna august 1879, la un an apare nr. 12, în august

1880. Ultimul număr al Revistei „MEDICUL VETERINAR”, anul II nr. 1 apare în ianuarie 1881, după care-și încetează apariția (Gomoiu V. – Istoria presei medicale în România, p. 134, București, 1936).

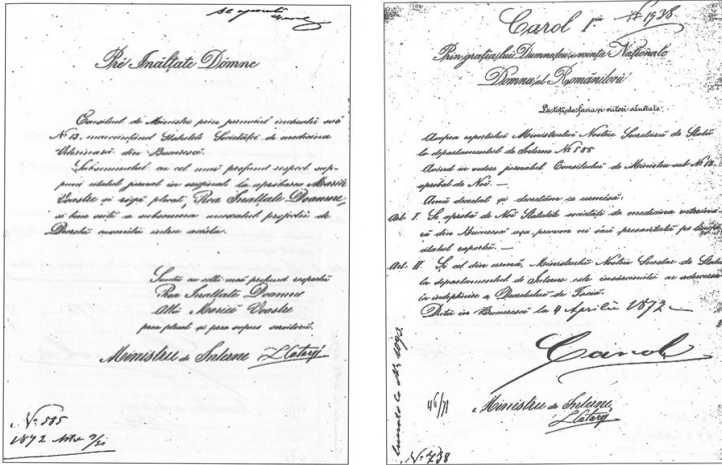

Fig. nr. 3 – Raportul întocmit de Ministrul de Interne Lascăr Catargi, cu aprobarea Domnitorului Carol I (stânga); Decretul Domnesc nr. 738/04.04.1872, contrasemnat de Ministrul de Interne Lascăr Catargi (dreapta)

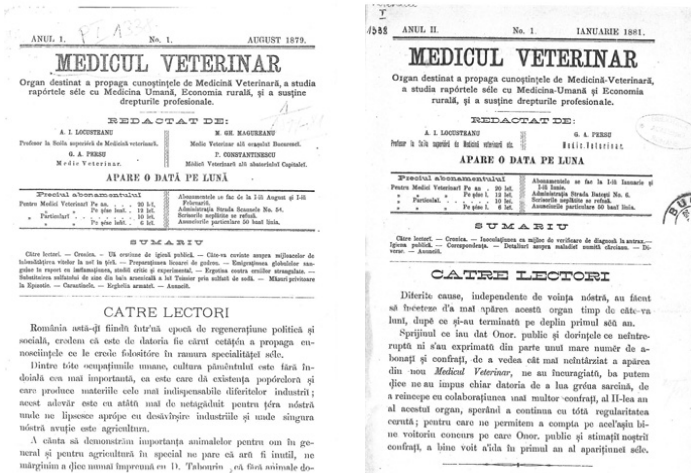

Fig. nr. 4 – .Revista Societății de Medicină Veterinară intitulată: MEDICUL VETERINAR care a apărut în perioada 08.1879-08.1880 și apoi la data de 01.1881

Fondatorii Revistei „MEDICUL VETERINAR” fiind: Alexandru Locusteanu – medic veterinar, profesor la Școala Superioară de Medicină Veterinară din București, unul dintre primii medici veterinari la nivel mondial membru corespondent al Societății Centrale a Medicilor Veterinari din Paris, membru onorific al Colegiului Veterinar din Londra; Mihail Gh. Măgureanu – medicul veterinar al orașului București, profesor la Școala Superioară de Medicină Veterinară din București; Gheorghe A. Perșu – medic veterinar, profesor la Școala Superioară de Medicină Veterinară din București 1877–1902; Panait Constantinescu – medicul veterinar al Abatorului din București și al Clinicii Centrale din campusul veterinar al Școlii Superioare de Medicină Veterinară din București (Fig. 5).

Fig. nr. 5 – Fondatorii Revistei Societății de Medicină Veterinară intitulată „MEDICUL VETERINAR” au fost următorii medici veterinari: Alexandru Locusteanu, Mihail Măgureanu, Gheorghe A. Perșu și Panait Constantinescu

Din inițiativa lui I. Șt. Furtună, pe vremea când era încă student în anul I al Școlii Superioare de Medicină Veterinară, studenții au constituit cu începere de la 19 octombrie 1880, o Societate Științifică sub denumirea de: „Societatea studenților în medicina veterinară” cu sediul în localul Școlii Superioare de Medicină Veterinară din Splaiul Independenței nr. 105, care-și propunea printre altele să dispună de o „bibliotecă” și de o „revistă” în care se vor publica lucrări științifice (1, 28). Revista se va numi „Progresul veterinar”, în fruntea comitetului de redacție se afla studentul I. Șt. Furtună, care a activat până la 18 octombrie 1883, când a obținut titlul de medic veterinar. În anul 1888, societatea studenților votează un nou statut, care să răspundă cerințelor din acel timp. În ședința din 15 februarie 1893 a Societății Studenților în Medicina Veterinară, s-a votat apariția unei

(Tabelul 1). Reușind să înlăture unele dificultăți, între 10–12 Mai 1882, un număr de 33 medici veterinari s-au întrunit la București în *Primul Congres de Medicină Veterinară*, fiind totodată și primul de acest fel în țara noastră (Fig. 8). Ordinea de zi a Congresului desfășurat în 10–12 Mai 1882, a fost stabilită încă din anul 1881 și a cuprins următoarele problematice: Poliție sanitară; Zootehnie; Igienă publică; Patologie veterinară; Chestiuni diferite.

Tabelul 1. Efectivele de animale din România între anii 1860-1926

Anul	Cai	Boi	Oi	Porci	Capre
1860	461.063	2.607.594	4.410.457	1.051.130	409.676
1873	391.147	1.832.726	4.190.965	804.269	184.665
1884	532.881	2.376.056	4.654.776	886.441	241.925
1900	864.324	2.558.526	5.655.441	1.709.206	232.514
1911	1.824.714	2.666.945	5.269.493	1.021.435	186.515
1916	1.102.622	2.835.732	7.645.410	1.316.517	295.924
1919	1.379.916	4.633.999	7.790.633	2.289.456	354.775
1920	1.485.200	4.729.766	8.689.996	2.513.610	499.922
1921	1.686.728	5.520.914	11.119.041	3.159.591	573.900
1922	1.802.051	5.745.534	12.320.569	3.146.806	551.712
1923	1.828.129	5.553.871	12.480.969	2.924.603	584.647
1924	1.845.208	5.398.704	13.611.902	3.133.144	531.236
1925	1.140.804	5.049.078	12.950.212	3.087.889	493.583
1926	1.877.285	5.708.384	13.581.869	3.167.722	476.670

Profesorul Al. Locusteanu a susținut un raport asupra tuberculozei la om și animale, propunând ca această maladie să fie de domeniul poliției sanitare veterinare. Apoi, despre gastro-entero-nefrită (babezioză) a raportat medicul veterinar pe atunci, al Județului Dolj, viitor profesor, Constantin N. Vasilescu (5, 10, 16).

În anul 1884, medical veterinar Louis Vincent este ales membru al Societății Științelor Medicale, care a luat ființă în anul 1857, așa cum s-a menționat mai sus. Tot în anul 1884, în zilele de 6–7–8 octombrie, s-a ținut la București, „*Primul congres al medicilor, medicilor veterinari și farmaciștilor*” la care Louis Vincent a fost unul dintre secretari. Ideea acestei întruniri într-un Congres al specialiștilor din domeniul sanitar, s-a născut la Turnu-Măgurele în anul 1877, la propunerea lui Iacob Dimitrie Felix comandantul Spitalelor militare din zonă, și a lui Carol Davila, care era șeful serviciului sanitar al armatei române, avându-l ca aghiotant pe medicul veterinar

Mihail Măgureanu (alias Mihail Ghiuță), cu ocazia organizării trupelor pentru asaltul redutei Nicopol de pe malul drept al Dunării.

Fig. nr. 8 – Participanții la primul Congres al Medicilor Veterinari diplomați din România, care a avut loc în zilele de 10–12 ale lunii mai, anul 1882, unde s-au dezbătut chestiuni de poliție sanitar-veterinară, igienă publică, patologie veterinară și zootehnie

În vederea pregătirii și elaborării Regulamentului acestui Congres al corpului sanitar român, Societatea științelor medicale, a numit o comisie din care făcea parte, ca secretar provizoriu, Louis Vincent (Ziarul Universul, nr. 28, din 21 septembrie 1884, p. 2). În Regulament erau prevăzute trei secțiuni: medicală, veterinară și farmaceutică, fiecare secțiune lucra în ședințe separate, iar toate se întruneau în ședințe generale. În ședința generală di 6 octombrie 1884, prof. I. Felix a susținut raportul „*Despre desinfectiune*”.

După ședința generală din prima zi a Congresului, după amiază a avut loc ședința secțiunii veterinare, care a fost condusă de: prof. Mauriciu Colben ales președinte de onoare; prof. Al. Locusteanu, președinte activ; Mihai Măgureanu și Louis Vincent, vicepreședinți; iar prof. Gavrilescu Constantin (15) și Nicolae Mihăilescu, secretari. În cadrul secțiunii, prof. Al. Locusteanu prezintă raportul intitulat: „*Desinfectiunea oamenilor și animalelor în caz de pestă bovină*”. În seara zilei de 8 octombrie 1884, a ultimei zile a Congresului, cei 130 de participanți au luat parte la banchetul organizat la Hotelul Boulevard, exprimându-se prin „toaste” sentimentele de

„fraternizare” dintre medicii umani și veterinari în domeniul patologiei comparate (Ziarul Universul din 11 octombrie, 1884, p. 2).

Acest spirit de colaborare între societăți s-a stins odată cu închiderea lucrărilor acestui Congres, colaborarea rămânând numai la nivel de persoane. Reluată la data de 1 septembrie 1956 când se înființează Secția de Medicină Veterinară din cadrul Societății Științelor Medicale din R.P.R., Președinte de onoare fiind ales Acad. Prof. dr. Al. Ciucă, Președinte activ: Acad. Prof. dr. R. Vlădescu, Vicepreședinți: Acad. Prof. dr. I. Popovici, Prof. dr. N. Stamatini și Prof. dr. Gh. Nichita, Secretari ai secției: Prof. dr. V. Tomescu, dr. C. Tudoriu. Colectivul de redacție a viitoarei publicații a Secției de Medicină Veterinară: prof. dr. Radu Vlădescu – responsabil redacție; dr. Paul Iorgulescu – secretar de redacție (Fig. 9).

<p>MINISTERUL AGRICULTURII:</p> <p style="text-align: center;">PROBLEME VETERINARE</p> <p style="text-align: center;">REVISTA DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ VETERINARĂ</p> <p style="text-align: center;">2</p>	<p style="text-align: center;">S U M A R</p> <table border="0"> <tr> <td></td> <td style="text-align: right;">Pag.</td> </tr> <tr> <td>— Sarcinile asocierii pe sarcinile Resoluției Financiare C.C. și P.R.R. din 10-17 Iulie a.s., cu privire la transformarea societății de agricultură</td> <td style="text-align: right;">3</td> </tr> <tr> <td colspan="2">MEDICINĂ VETERINARĂ ROMINEȘTI</td> </tr> <tr> <td>— Profesorul Paul Rogier</td> <td style="text-align: right;">7</td> </tr> <tr> <td colspan="2">A ȘI PRACTICĂ VETERINARĂ</td> </tr> <tr> <td>— Orțelina</td> <td style="text-align: right;">11</td> </tr> <tr> <td colspan="2">COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE</td> </tr> <tr> <td>1. — Cercetări asupra focarelor naturale de bruceloză în regiunea Suceava și comorșilor asocierii epidemiologice</td> <td style="text-align: right;">17</td> </tr> <tr> <td>2. — Satisfacerea la ovine în urma înțepirilor de la compuneri sezoniere de sulfamidă</td> <td style="text-align: right;">28</td> </tr> <tr> <td colspan="2">OTE CLINICE ȘI LABORATOR</td> </tr> <tr> <td>d. — Un caz de pseudotuberculoză la oaie</td> <td style="text-align: right;">35</td> </tr> <tr> <td>— Valoarea diferitelor metode de diagnostic la amoniac</td> <td style="text-align: right;">37</td> </tr> <tr> <td colspan="2">GRAFIE — CRITICĂ — DISCUȚII</td> </tr> <tr> <td>— Contribuții la studiul conservării medicamentelor</td> <td style="text-align: right;">40</td> </tr> <tr> <td>II. — Îndepărțarea metodelor de terapie bacteriostatice la animale</td> <td style="text-align: right;">40</td> </tr> <tr> <td>— După terminologia științifică</td> <td style="text-align: right;">41</td> </tr> <tr> <td colspan="2">RECENZII</td> </tr> <tr> <td>— Nutriția completă și de calitate mai înaltă pentru porci de profitație</td> <td style="text-align: right;">42</td> </tr> <tr> <td>III. — Încercările aplicării la bovine la Georgia (S.U.R.S.) prin folosirea virusului rabic viu avântat (Inoculați Florin)</td> <td style="text-align: right;">43</td> </tr> <tr> <td>— Rezultatele vaccinării antirabice a câinilor</td> <td style="text-align: right;">43</td> </tr> <tr> <td>— Rezultatele cercetărilor experimentale în domeniul profilaxiei antirabice</td> <td style="text-align: right;">43</td> </tr> <tr> <td colspan="2">INFORMAȚII</td> </tr> <tr> <td>— Primul Congres al Asocierii Medicilor Veterinari</td> <td style="text-align: right;">46</td> </tr> </table>		Pag.	— Sarcinile asocierii pe sarcinile Resoluției Financiare C.C. și P.R.R. din 10-17 Iulie a.s., cu privire la transformarea societății de agricultură	3	MEDICINĂ VETERINARĂ ROMINEȘTI		— Profesorul Paul Rogier	7	A ȘI PRACTICĂ VETERINARĂ		— Orțelina	11	COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE		1. — Cercetări asupra focarelor naturale de bruceloză în regiunea Suceava și comorșilor asocierii epidemiologice	17	2. — Satisfacerea la ovine în urma înțepirilor de la compuneri sezoniere de sulfamidă	28	OTE CLINICE ȘI LABORATOR		d. — Un caz de pseudotuberculoză la oaie	35	— Valoarea diferitelor metode de diagnostic la amoniac	37	GRAFIE — CRITICĂ — DISCUȚII		— Contribuții la studiul conservării medicamentelor	40	II. — Îndepărțarea metodelor de terapie bacteriostatice la animale	40	— După terminologia științifică	41	RECENZII		— Nutriția completă și de calitate mai înaltă pentru porci de profitație	42	III. — Încercările aplicării la bovine la Georgia (S.U.R.S.) prin folosirea virusului rabic viu avântat (Inoculați Florin)	43	— Rezultatele vaccinării antirabice a câinilor	43	— Rezultatele cercetărilor experimentale în domeniul profilaxiei antirabice	43	INFORMAȚII		— Primul Congres al Asocierii Medicilor Veterinari	46	<p style="text-align: center;">CONSTITUIREA SECȚIEI DE MEDICINĂ VETERINARĂ ÎN CADRUL SOCIETĂȚII ȘTIINȚELOR MEDICALE DIN R. P. R.</p> <p>La propunerea Societății Științelor Medicale din R.P.R., un comitet de inițiativă alcătuit din medici veterinari din Institutul de Patologie și Igienă Sanitară, Facultatea de Medicină Veterinară și din alte instituții, au luat în ziua de 1 septembrie 1956, o hotărâre de constituire a Secției de Medicină Veterinară în cadrul Societății Științelor Medicale.</p> <p>La această hotărâre au participat: prof. dr. Al. Ciucă, prof. dr. R. Vlădescu, prof. dr. I. Popovici, prof. dr. N. Stamatini, prof. dr. O. Vlădeșcu, prof. dr. V. Gheorghiu, prof. dr. Gh. Nichita, dr. Vi. Wybranowski, dr. V. Tomescu, dr. I. Saboi, dr. I. Ovidiu, prof. dr. Sim. Iorgulescu, dr. C. Tudoriu, prof. dr. I. Adamciuc, prof. dr. V. Ciurea, prof. dr. I. Gheorghiu, dr. M. Sălcăuș, dr. A. Stoianescu și alții.</p> <p>În urma constituției Secției de Medicină Veterinară, s-a alcătuit următorul comitet:</p> <p>Președinte de onoare — prof. dr. Al. Ciucă Președinte activ — prof. dr. R. Vlădescu Vicepreședinți: prof. dr. I. Popovici, prof. dr. N. Stamatini, prof. dr. Gh. Nichita</p> <p>Secretari ai Secției: dr. V. Tomescu dr. C. Tudoriu</p> <p>Colectivul de redacție al viitoarei publicații a Secției de Medicină Veterinară: prof. dr. R. Vlădescu — resp. red. dr. P. Iorgulescu — secretar de redacție</p> <hr/> <p>Noul organ al Secției de Medicină Veterinară din cadrul Societății Științelor Medicale din R.P.R. va cuprinde activitatea Institutelor Științelor Medicale din țara noastră și va fi editat de Editura medicală cu începere din ianuarie 1957. Va apărea trimestrial.</p> <hr/> <p>Adresa redacției: București, b-dul Republicii 24, raionul Tudor Vladimirescu. Telefon 4.64.64.</p>
	Pag.																																															
— Sarcinile asocierii pe sarcinile Resoluției Financiare C.C. și P.R.R. din 10-17 Iulie a.s., cu privire la transformarea societății de agricultură	3																																															
MEDICINĂ VETERINARĂ ROMINEȘTI																																																
— Profesorul Paul Rogier	7																																															
A ȘI PRACTICĂ VETERINARĂ																																																
— Orțelina	11																																															
COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE																																																
1. — Cercetări asupra focarelor naturale de bruceloză în regiunea Suceava și comorșilor asocierii epidemiologice	17																																															
2. — Satisfacerea la ovine în urma înțepirilor de la compuneri sezoniere de sulfamidă	28																																															
OTE CLINICE ȘI LABORATOR																																																
d. — Un caz de pseudotuberculoză la oaie	35																																															
— Valoarea diferitelor metode de diagnostic la amoniac	37																																															
GRAFIE — CRITICĂ — DISCUȚII																																																
— Contribuții la studiul conservării medicamentelor	40																																															
II. — Îndepărțarea metodelor de terapie bacteriostatice la animale	40																																															
— După terminologia științifică	41																																															
RECENZII																																																
— Nutriția completă și de calitate mai înaltă pentru porci de profitație	42																																															
III. — Încercările aplicării la bovine la Georgia (S.U.R.S.) prin folosirea virusului rabic viu avântat (Inoculați Florin)	43																																															
— Rezultatele vaccinării antirabice a câinilor	43																																															
— Rezultatele cercetărilor experimentale în domeniul profilaxiei antirabice	43																																															
INFORMAȚII																																																
— Primul Congres al Asocierii Medicilor Veterinari	46																																															

Fig. nr. 9 – Publicația: Probleme Veterinare, Revistă de știință și practică veterinară, nr. 3, 1956, care menționează constituirea de la data de 1 septembrie 1956 în cadrul Societății Științelor Medicale din România, a Secției de Medicină Veterinară, specificându-se participanții, precum și alcătuirea comitetului.

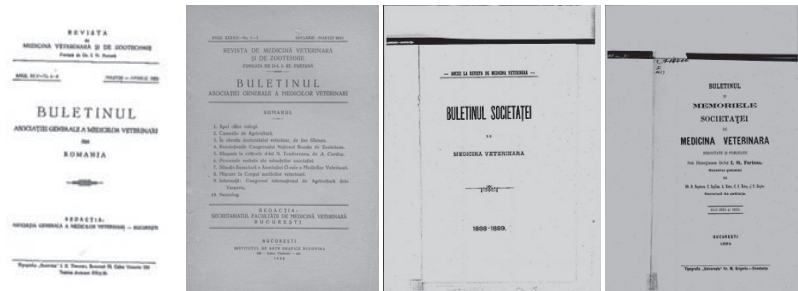
Continuarea colaborării în domeniul Patologiei comparate se va face mai aprofundat începând cu anul 1964, prin înființarea Societății de patologie comparată, în cadrul Uniunii Societăților de Științe Medicale (USSM), dar, societatea după un timp își încetează activitatea. După anul 1990 activitatea se reia în cadrul Institutului de Medicină Comparată, abordându-se teme pe diverse domenii.

Odată cu „relansarea” Societății de Medicină Veterinară, apare și Revista de Medicină Veterinară (Fig. 10), cu subtitlul: *Zootehnie, Igienă și Economie rurală*, înființată tot în anul 1888, de către medicul veterinar Ion Șt. Furtună, Șeful serviciului veterinar din cadrul Direcției Generale al Serviciului Sanitar al Ministerului de Interne, pe care a condus-o 35 de ani. Revista apare în luna aprilie a anului 1888, la Focșani, ulterior la Constanța și pe urmă la București. Din anul 1923 Revista trece în patrimoniul Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România (AGMVR), sub forma de Buletin al Asociației, având anexat în plus Buletinul Societății (Fig. 11).

Fig. nr. 10 – Revista de MEDICINĂ VETERINARĂ. *Zootehnie, Igienă și Economie rurală*, apariție la Constanța (stânga), apoi la București (mijloc), fondatorul revistei medicul veterinar Ion Șt. Furtună, pe care a condus-o timp de 35 de ani, (dreapta)

Primul număr al Buletinului Societății a apărut în decembrie 1888, ce cuprindea darea de seamă a ședinței din 6 noiembrie 1888, când s-a reconstituit Societatea și s-au întocmit statutele ei. În ședința din 4 ianuarie 1889, se discută și se votează Regulamentul Societății de Medicină Veterinară (Buletinul Societății de Medicină Veterinară, 1888–1889, p. 33–55). Profesorul Paul Riegler a fost în comitetul de redacție al Revistei de Medicină Veterinară, și a publicat în anii: 1896, 1897, 1898, „*Buletinul și Memoriile*” Societății de Medicină Veterinară (24, 33, 34).

Fig. nr. 11 – Revista de MEDICINĂ VETERINARĂ. Zootehnie și Igienă și Economie rurală, începând din anul 1923 trecând în patrimoniul AGMVR, denumindu-se *Buletinul Asociației Generale a Medicilor Veterinari* (primele două din stânga); având anexat și *Buletinul Societății de Medicină Veterinară* (1888–1889); apoi *Buletinul* și *Memoriile Societății de Medicină Veterinară* (ultimele două din dreapta)

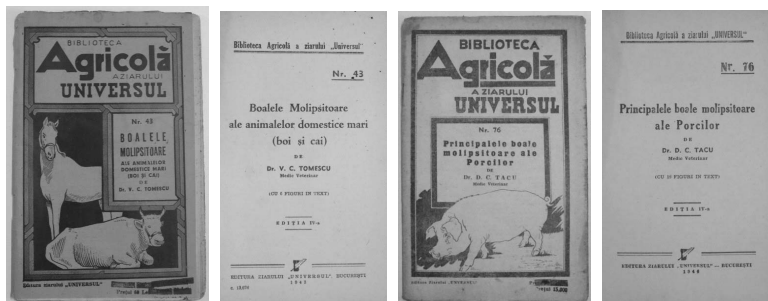
După data de 21 iulie 1949 Societatea de Medicină Veterinară, când s-a ținut ultima ședință, întocmai ca și alte societăți similare, activitatea ei a fost abuziv întreruptă de regimul comunist, dar Revista de Medicină Veterinară a dăinuit și dăinuie în zilele noastre. În perioada anilor 1949–1989 Revista de Medicină Veterinară a trecut sub egida Ministerului Agriculturii, schimbându-și într-o mică măsură titlul și aspectul grafic al copertilor (Fig. 12).

Fig. nr. 1 – Revista de Medicină Veterinară și de Zootehnie din anul 1946 (anul LVII) (stânga); *Creșterea animalelor* (Revistă de Zootehnie și Medicină Veterinară) din anul 1950 (anul II), va apăre până în 1989 sub egida Ministerului Agriculturii (a doua din stânga); *Revista Română de Medicină Veterinară* din anul 2009 (Vol. 19), apare sub acest titlu începând din anul 1990 până în anul 2015 (a treia din stânga); iar începând cu anul 2016 apare în format A-4 și numai în limba engleză (dreapta)

Urmărind Buletinele Societății privind dezbaterile ședințelor ce se țineau cu regularitate reiese că, Louis Vincent era unul din cei mai vajnici animatori ai discuțiilor și aproape că nu era ședință în care el să nu ia cuvântul, având de multe ori un rol hotărâtor în stabilirea concluziilor. În aceste ședințe s-au dezbătut problemele importante ale patologiei veterinare din perioada respectivă și anume: febra tifoidă a calului, morva, tuberculoza, gastro-entero-nefita bovină (babezioză) etc. Deși încă destul de tânăr, Louis Vincent, a cărui competență multilaterală era notorie, este numit în 1892 în comisia pentru elaborarea celei de-a 3-a ediții a Farmacopeii române, la care depune o muncă intensă, ediție care apare în 1893.

Redacția Ziarului Universul, prin colecția Biblioteca Agricolă, publica broșuri de popularizare a lucrărilor agricole la culturile de câmp, cerealiere în special, de pomicultură, de legumicultură, de viticultură, de creșterea animalelor, precum și de medicină veterinară (Fig. 13).

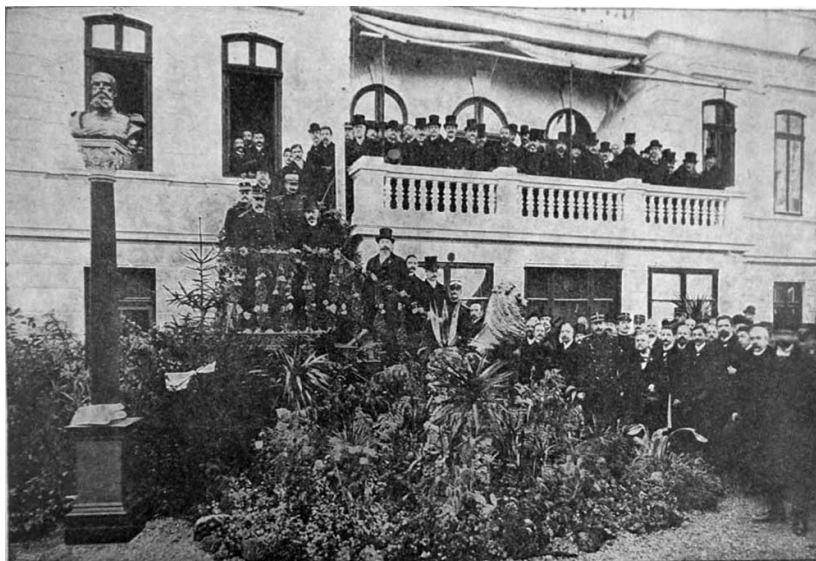

Fig nr. 13 – Bolile molipsitoare ale animalelor domestic mari (boi și cai), Nr. 43 din anul 1943 (stânga); principalele boli molipsitoare ale porcilor, Nr. 76 din anul 1946 (dreapta)

Cât timp a funcționat Societatea de Medicină Veterinară, judecând după cuprinsul dărilor de seamă și al cercetărilor întreprinse, publicate în Buletinul său, inclus în Revista de Medicină Veterinară, iar mai apoi începând din 1 Martie 1904, în Revista „ARHIVA VETERINARĂ”, revista Corpului didactic al Școlii Superioare de Medicină Veterinară, iar din anul 1921 al Facultății de Medicină Veterinară din București, afiliată Universității din București. Revista „Arhiva Veterinară” (Fig. 13), a înființat-o profesorul Paul Riegler, primul număr apărând la data de 1 Martie 1904, apoi a condus-o mai bine de trei decenii, până la sfârșitul vieții sale, în anul 1936. În această revistă profesorul Paul Riegler a publicat studii și note

asupra: *tuberculozei și bacililor paratuberculoși*; asupra *morvei* – acțiunea bacililor, toxinele morvei, seroterapia morvei, transmisiunea experimentală a morvei la bovine; asupra *cărbunelui bacteridian și vaccinațiilor*; asupra *cărbunelui simptomatic*; asupra *durinei*, transmiterea experimentală, tratamentul; asupra *agalaxiei oilor* în România, precum și alte prețioase lucrări (3, 8, 12) .

Asociațiunea română pentru Înaintarea și Răspândirea ȘTIINȚELOR (4), la Congresul al doilea și la Expoziția de la București, amenajată la Institutul de Chimie Organică, Splaiul Magheru nr.2, (Fig. 14), care s-au desfășurat în zilele de 21–25 Septembrie, 1903, eveniment organizat de dr. Constantin Istrati (1850–1918), în calitate de Președinte și de membru titular al Academiei Române din 1899. Din cele publicate în „*Darea de seamă, discursurile și comunicările ce s-au făcut*”, București, Imprimeria Statului, 1908, CLV + 1554 p, Societatea de Medicină Veterinară a primit medalia de aur, în vederea publicațiilor sale științifice (Fig. 15).

Fig. nr. 14 – Vizita Majestații Sale Carol I din ziua de Vineri 21 Noiembrie 1903, la Expoziția „Asociațiunea română pentru Înaintarea și Răspândirea ȘTIINȚELOR” organizată cu ocazia Congresului al doilea de la București

Societatea de Medicină Veterinară a adus o substanțială contribuție științifică la: – dezvoltarea sectorului creșterii animalelor; – a producției animaliere precum și, – apărării sănătății acestora prin măsurile de prevenire și combatere a epizotiilor din România, atingându-și astfel țelul propus la înființarea ei, la data de 15 Mai 1871.

O altă publicație a profesiei medical-veterinare a fost BULETINUL Direcției Generale Zootehnice și Sanitare Veterinare (Fig. 17), ce provine din „Buletinul veterinar” editat în anul 1904, ca Publicație lunară a Serviciului Veterinar Central din Ministerul de Interne, fondat de către medicul veterinar Ion Șt. Furtună, șeful acestui serviciu (29, 30).

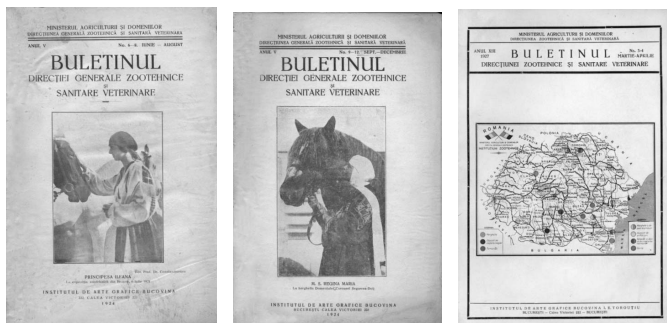

Fig. nr. 17 – BULETINUL Direcției Generale Zootehnice și Sanitare Veterinare

Despre *Buletinul Asociației Generale a Medicilor Veterinari*, Prof. dr. Victor Gomoiu, scria că se prezenta „*ireproșabil din orice punct de vedere*”, iar despre Revista Arhiva Veterinară și Revista de Medicină Veterinară și Zootehnie spunea: „*corpul medicilor veterinari poate să fie mândru*”, aceste aprecieri sunt făcute de una dintre cele mai autorizate persoane din domeniul, pe plan național și internațional. Prof. dr. Victor Gomoiu (n. 18.04.1882 – d.06.02.1960) a fost unul dintre fondatorii studierii Istoriei Medicinii românești, prin publicarea în 1923 a cărții „*Din istoria medicinei și învățământului medical românesc*”, a contribuit la fondarea Societății Române de Istoria Medicinii Românești în anul 1929 și apoi organizarea la București a celui de-al IX-lea Congres al Societății Internaționale de Istoria Medicinii în anul 1932. Recunoașterea deplină a meritelor sale s-a realizat la data de 1 februarie 1936, la Paris, când Victor Gomoiu a fost ales președintele Societății Internaționale de Istoria Medicinii – fiind primul român ajuns

în asemenea funcție, pe care a deținut-o timp de 22 de ani, până în anul 1958 (21). Bunele relații existente între societățile științifice precum și cu asociațiile profesionale, umane și cele veterinare, s-au concretizat și prin vizitele efectuate în campusurile universitare, astfel în perioada 10–12 septembrie 1932, cu ocazia celui de-al IX-lea Congres al Societății Internaționale de Istoria Medicinii desfășurat la București, având ca temă centrală „Evoluția medicinei în țările balcanice“. Prof. dr. Victor Gomoiu, secretarul general al Societății Regale Române de Istoria Medicinii, înființată în anul 1929, a organizat Congresul al IX-lea al Societății Internaționale de Istoria Medicinii, doar la trei ani de la înființarea societății naționale, la care au participat 137 de personalități din 23 de țări, reprezentând 48 de universități. Cu acest prilej s-au vizitat: Institutul „Cantacuzino”, Facultatea de Medicină, Facultatea de Medicină Veterinară, inclusiv Institutul Național Zootehnic (Fig. 18). Participanții prezenți la prestigiosul Congres au fost întâmpinați la Facultatea de Medicină Veterinară de către Prof. dr. medic veterinar Gh. Udrișchi, șeful catedrei de Chirurgie; precum și de către Prof. dr. medic veterinar Gh. K. Constantinescu, șeful catedrei de Zootehnie și director al Institutului Național Zootehnic.

Fig. nr. 18 – Prof. dr. Victor Gomoiu (stânga), participanții la al IX-lea Congres de Istoria Medicinii desfășurat la București în perioada 10–18 septembrie 1932, în fața Institutului Național Zootehnic, proaspăt inaugurat (dreapta)

Nevoia existenței unui forum destinat dezbaterii problemelor științifice a determinat pe specialiștii din Facultatea de Medicină Veterinară, împreună cu cei din Institutul de Cercetări Zootehnice, din Institutul „Pasteur” și din Institutul de Patologie și Igienă Animală, să înființeze în anul 1950, un „Cerc științific” comun al acestor instituții.

În același spirit au acționat și cadrele didactice de la noua Facultate de Medicină Veterinară din Arad, înființată în anul 1949, care și-a desfășurat activitatea doar până în anul 1957, unde s-a organizat un cerc științific, denumit conform uzanței epocii „Miciurist”.

Dar, spiritul activității științifice din cadrul Societății nu a dispărut, medicii veterinari din cadrul Facultăților de Medicină Veterinară și al Instituțiilor de cercetare de profil (I.N.Z., I.P.I.A., Institutul „Pasteur”, etc.), și-au continuat activitatea în cadrul Cercurilor Științifice din Facultățile din: București (1950–1970), Arad (1949–1957), Iași (1961–1971), Cluj (1962–1971) și Timișoara (1962–1971).

Soluția privind activitatea „*cercurilor științifice*” nefiind pe deplin satisfăcătoare, în ședința de la 9 decembrie 1968, numeroși medici veterinari au votat, în amfiteatrul Institutului de Cercetări Zootehnice (I.N.Z.), actul de reactivare al Societății de Medicină Veterinară din Republica Socialistă România. Întrucât se apropia centenarul Societății de Medicină Veterinară din România, un grup de cadre didactice de la Facultatea de Medicină Veterinară din București, au început încă din primăvara anului 1970 (Fig. 16), demersurile concrete în vederea reluării activității Societății de Medicină Veterinară, după 22 de ani de la sistare (21 iulie 1949) și la o sută de ani de la fondare (la 15 Mai 1871).

Pe baza aprobării dată de Consiliul de Miniștri la 29 iunie 1970, cu nr. 291/1 D (cu sprijinul dr. Alfred Dumitrescu consilier), a reînceput activitatea Societății de Medicină Veterinară, din toamna aceluiași an, la FMV București și la filialele din țară, îndeosebi Iași, Cluj, Timișoara etc.

La festivitatea omagială din toamna anului 1970, din ziua de 27 noiembrie, prilejuită de împlinirea venerabilei vârste de nouă decenii de viață a Academicianului profesor Alexandru Ciucă (Fig. 16), care s-a ținut în amfiteatrul „Riegler” cu participarea membrilor Societății de Medicină Veterinară, a cadrelor didactice din Facultatea de Medicină Veterinară, a Ministrului Educației și Învățământului, Academician *Mircea Malița*, care a ținut un Discurs omagial, arătând că: “*Alexandru Ciucă aparține unei mari familii de creatori, unei mari școli de știință, de care ne leagă îndrăzneala temelor, convertirea lor în aplicații practice, transformarea științei în operă utilă pentru națiune*”

La 15 mai 1971, începând cu orele 9,00, s-a ținut în aula Academiei de Științe Agricole și Silvici, din Bdul Mărăști nr. 61 (fostul ICAR), adunarea festivă prilejuită cu ocazia Aniversării centenarului Societății de Medicină

Veterinară din România (Fig. 19). Din anul 1976, Societatea de Medicină Veterinară a devenit membră a Frontului Unității Socialiste.

Fig. nr. 19 – Carnet de membru cu nr. 00087, al Societății de Medicină Veterinară, cu data înscrierii 1. X. 1970, semnătura președintelui filialei București, Prof. dr. doc. șt. Neculai Stamatina (stânga); Acad. profesor nonagenar Alexandru Ciucă după omagiere (mijloc); invitația la Conferința Societății de Medicină Veterinară (dreapta)

Este meritul slujitorilor profesiei medicale veterinare din România, al medicilor veterinari cadre didactice de la facultățile de Medicină Veterinară și al specialiștilor din Institutele de Cercetare cu profil medical-veterinar, care prin munca și sprijinul acordat grupului de inițiativă, a permis ca acțiunea perseverentă și abilă, să convingă factorii de decizie de la acea vreme, să aprobe reactivarea Societății de Medicină Veterinară din România, precum și Statutul Societății.

Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România (A.G.M.V.R.)

În ședința din 21 mai 1913 a celui de al III-lea Congres național de Medicină Veterinară organizat de către Societatea de Medicină Veterinară înființată la 15 Mai 1871, după ample dezbateri, s-a votat și următoarea „rezoluțiune”:

- a. Să se formeze o asociațiune a medicilor veterinari al cărui birou permanent să judece chestiunile de resort profesional;
- b. În acest sens, s-a ales un comitet provizoriu, care să funcționeze în primul an, redactând și statutele asociațiunii și pregătirea Congresului viitor;
- c. Adunarea generală a Asociațiunii medicilor veterinari să fie anuală. La această „rezoluțiune” s-a ajuns datorită faptului că Societate de

Medicină Veterinară avea rol preponderent științific, și „număra numai 40 de membri”, după cum a afirmat în ședința respectivă, prof. Al. Locusteanu și de aceea a adăugat el „trebuie oameni care să nu lase neapărate nedreptățile făcute corpului veterinar”.

Mai întâi s-a numit o comisiune cu sarcina de a elabora Proiectul de Statut al Asociației apoi, la 29 iunie 1914, s-a ținut ședința de constituire a *Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România*, prezidată de prof. Al. Locusteanu (28, 31).

În această ședință, la care și-au trimis adeziunile 138 de medici veterinari, s-a votat Statutul (Fig. 20) și s-a ales primul comitet apoi, intervenind primul război mondial, abia la 19 august 1919, regele Ferdinand I (Fig. 21) prin Decretul Lege nr. 3298 (Fig. 22), *Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România* este recunoscută ca persoană juridică și morală.

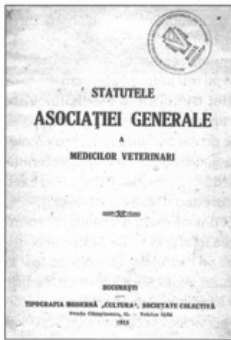

Fig. nr. 20 - Statutele Asociației Generale a Medicilor Veterinari, 1915

Fig. nr. 21 - Regele Ferdinand I, domnie: 1914–1927

Fig. nr. 22 - Decret lege nr. 3298 semnat de Regele Ferdinand I, 4 august 1919

Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România i-au revenit problemele de ordin profesional, de ajutorare și cele deontologie, funcționând în paralel cu Societatea de Medicină Veterinară – care a rămas să se ocupe de problemele științifice.

Chiar înainte de a obține această recunoaștere oficială, *Asociația* avea un „Buletin”, publicat, de la 1 ianuarie 1919, în primul număr din *REVISTA DE MEDICINĂ VETERINARĂ și de ZOOTECHNIE*, care nu era alta decât vechea *Revistă de medicină veterinară*, înființată în 1888, de către dr. Ion

Șt. Furtună și pe care, sub noua titulatură, a fost oferită spre a fi trecută în proprietatea Asociației *Generale a Medicilor Veterinari din România*.

Înființată prin entuziasmul unui grup de inițiativă sub îndrumarea prof. Al. Locusteanu, Asociația *Generală a Medicilor Veterinari*, prin art. 4 din Statut, își precizează scopul existenței sale și anume: „*de a cultiva simțământul de stimă, confraternitate și susținere colegială, de a apăra dreptul membrilor și interesele profesionale de ordin general, de a crea un fond economic, de a înființa un buletin al ei și de a clădi un local propriu cu bibliotecă, sală de conferințe etc.*”.

Toate aceste deziderate enunțate au fost îndeplinite pe parcursul a peste 30 de ani pentru că, în 1949, Asociația și-a întrerupt existența, întocmai ca și Societatea de Medicină Veterinară de pe lângă Școala Superioară de Medicină Veterinară, care apoi a devenit Facultatea de Medicină Veterinară din anul 1921, afiliată Universității București.

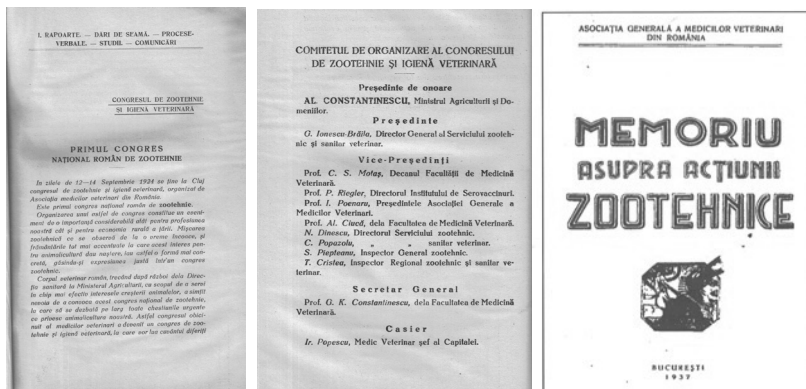
La scurt interval după înființarea AGMVR, prin intervenția ei, la 2 septembrie 1919, s-a obținut trecerea Serviciului Veterinar de la Ministerul de Interne la cel de Agricultură, contopindu-se cu Serviciul Zootehnic într-o singură Direcție Generală Zootehnică și Sanitară Veterinară.

Este deosebit de interesant de reținut faptul că, după înființarea AGMVR-ului la 19 august 1919, Prima sa ședință s-a ținut la Chișinău, provincie care la data de 27 Martie 1918, orele 5 p. m., în cadrul Adunării Sfatului Țării, membrii săi au votat în condiții democratice Unirea cu România, deoarece în sală au fost prezenți toți membrii cabinetului Republicii Moldovenești autonome, Primul Ministru Român, Alexandru Marghiloman, precum și trimisul special al Regelui Ferdinand. Sfatul Țării cuprindea: 103 moldoveni, 13 ucrainieni, 7 ruși, 6 evrei, 5 găgăuzi, 2 germani, un polonez și un armean. Totalul membrilor Sfatului Țării a fost de 138. În urma votului liber exprimat, rezultatul a fost următorul: 86 voturi pentru UNIRE, 3 voturi contra, 36 abțineri, 13 absenți), astfel s-a declarat UNIREA Basarabiei cu Țara Mamă – ROMÂNIA.

În același an, AGMR a intervenit pentru mărirea burselor acordate studenților veterinari și crearea de burse pentru specializarea medicilor veterinari în străinătate.

După mai multe încercări făcute mai înainte, cu sprijinul AGMVR s-a obținut, în 1921, transformarea Școlii Superioare de Medicină Veterinară în Facultatea de Medicină Veterinară, afiliată Universității din București, în perioada 1921–1948.

În anul, 1924, din inițiativa Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România, a cărui președinte era dr. Ionescu Gh. Brăila, *organizează primul Congres Național Zootehnic și Igienă Veterinară*, care s-a desfășurat în zilele de 12–14 Septembrie 1924, la Cluj (Fig. 23).

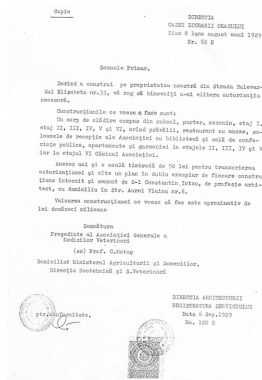
Fig. nr. 23 – Comitetul de organizare al Congresului Național Zootehnic și Igienă Veterinară, din 12–14 Septembrie 1924, la Cluj (stânga și mijloc); MEMORIU ASUPRA ACȚIUNII ZOOTEHNICE elaborat în anul 1937 de către AGMVR și distribuit în toată țara, pentru a răspunde defăimărilor aduse profesiei medicale-veterinare de către unii membri ai corpului agronomilor în dorința lor nejustificată de a se ocupa de problemele zootehnice (dreapta)

Concomitent cu desfășurarea Congresului Național Zootehnic și Igienă Veterinară, din 12–14 Septembrie 1924, a avut loc și Expoziția Zootehnică a Ardealului și Banatului.

În anul 1926, Asociația a contribuit la decizia de a se acorda titlul „de doctor în medicina veterinară” și absolvenților fostei școli, care aveau bacalaureatul și au susținut o teză scrisă. Tot în 1926 s-a creat Casa de credit și ajutor a Corpului veterinar, având ca prim fond, pus la dispoziția Asociației de către Direcția Generală Zootehnică și Sanitară Veterinară, suma de un milion de lei, provenind din reținerea benevolă a unor cote din salariul medicilor veterinari.

AGMVR s-a ocupat și de ridicarea culturii profesionale a medicilor veterinari prin înființarea de premii și concursuri pentru lucrări științifice, creându-se premii pentru zootehnie „Prof. Al. Locusteanu” și premiul pentru medicina veterinară „Prof. I. Athanasiu”, care au început să fie acordate din anul 1927.

Spre a strânge cât mai mult relațiile cu oamenii de știință din străinătate, AGMVR a invitat în 1927, pentru o serie de conferințe de zootehnie, pe prof. dr. Dechambre, de la Școala Veterinară din Paris-Alfort, iar în 1930, pe prof. dr. Porcher, de la Școala Veterinară din Lyon, pentru câteva conferințe de lactologie. În același scop a trimis un delegat la prima *Conferință internațională de medicină veterinară a țărilor din sud-estul Europei*, care s-a ținut în octombrie 1927, la Istanbul.

Fig. nr. 24 – Adresa către Direcția casei lucrării orașului din 8 august 1929 nr. 62 E, întocmită de către Directorul interimar al Direcției Generale Zootehnice și Sanitar Veterinare, Profesor medic veterinar Constantin Șt. Moțaș (primul din dreapta, al doilea este medicul veterinar șef al Capitalei, dr. Ion Călinescu); primul din stânga este dr. Gh. Ionescu-Brăila, care a urmat la conducerea Direcției Generale Zootehnice și Sanitar Veterinare

Făcând parte din Comisiunea internațională de agricultură de la Paris, AGMVR a fost reprezentată printr-un delegat la *Conferința internațională a Asociațiilor agricole*, ținută în luna Mai 1928, la Viena. De asemenea, în anul 1929, AGMVR a trimis un reprezentant la importante „Journées Veterinaires” de la Alfort-Paris, precum și la alte manifestări internaționale.

Ca o expresie a solidarității profesionale, AGMVR a construit, între anii 1929–1932, în fața grădinii Cișmigiu, un impunător cămin, realizat prin contribuția benevolă a membrilor săi. Directorul Direcției Generale Zootehnice și Sanitar Veterinare din cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor în perioada 1921–1922, a fost Profesorul medic veterinar Constantin Șt. Moțaș, care a făcut demersurile legale către primărie pentru autorizarea construcției (Fig. 24).

Următorul Director al Direcției Generale Zootehnice și Sanitar Veterinare din cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor în perioada 1922–1937, a fost medicul veterinar Gh. Ionescu-Brăila, ce avea în subordine: o Direcție zootehnică, o Direcție sanitară veterinară și un Corp Central al Inspectorilor. Gh. Ionescu-Brăila a contribuit la construirea în anii 1929-1933, a Căminului/Palatului „Casa noastră” al Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România, fondurile necesare s-au obținut prin contribuția benevolă a fiecărui medic veterinar, 5% din salariu, începând din anul 1921. Mărețul palat din B-dul. Regina Elisabeta nr. 33, este opera Prof. arhitect Constantin Iotzu, iar lucrările de construire au fost realizate de Antrepriza Ing. Aurel Ioanovici, sub directa supraveghere de executarea lucrărilor conform proiectului, care s-a realizat de către Profesorul Alexandru Ciucă și tânărul inginer constructor Motaș, fiul profesorului C. Șt. Motaș.

Costul total al imobilului a fost de 46,90 milioane de lei, din care 21,90 de milioane de lei din contribuția membrilor Asociației și 25 de milioane de lei dintr-un împrumut făcut în 1932 la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, aprobat cu garanția Ministerului Finanțelor. La 1 septembrie 1939 împrumutul a fost achitat în totalitate. La terminarea construcției, AGMVR a acceptat închirierea clădirii, pe o durată de cinci ani, Ministerului Justiției, care nu avea sediu, în urma contractului de închiriere din anul 1932. După achitarea completă a acestui împrumut, venitul realizat prin închirierea clădirii va servi la împlinirea scopurilor AGMVR, de a sprijini la învățătură pe copiii membrilor săi, de a da ajutoare orfanilor și văduvelor, precum și de a încuraja lucrările științifice, de zootehnie națională, de igienă și prevenirea bolilor infecțioase la animale.

Ușile de la intrare în palat, din fier forjat, desenate de Iosif Fekete în spiritul inițiat de Expoziția Internațională de Arte Decorative de la Paris din anul 1925. Medalioanele octogonale din alamă, prezente și la nivelul balustradelor, precum și inscripția frontală au dispărut în mod intenționat în timpul lucrărilor de reparații/consolidare realizate de către Ministerul Justiției după 1989 (Fig. 25). Medalioanele octogonale din alamă “*dispar*” consecutiv renovării clădirii după 1990, în timpul ministeriatului în trei reprize a Domnului avocat Variu Stoica (1996–2000).

Fig. nr. 25 – Palatul „Casa noastră” al Asociației Generale a Medicilor Veterinari (stânga); ușa de la intrarea din B-dul Regina Elisabeta nr. 33 cu cele 8 simboluri octogonale (la mijloc); aspectul ușii după renovarea făcută pe vremea ministeriatului Domnului avocat Valeriu Stoica, care a îndepărtat aceste simboluri (dreapta)

Placa de bronz omagială, fixată în zidul din holul principal, inscripționată cu următorul text:

1856	1931
CORPUL MEDICILOR VETERINARI ROMÂNI ADUCE OMAGIILE SALE DE ADMIRAȚIUNE ȘI RECUNOȘȚINȚĂ PROFESORILOR ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ZOOtehnic ȘI SANITAR VETERINAR CU PRILEJUL ÎMPĂLINIRII A ȘAPTE DEZENII ȘI JUMĂTATE DE LA ÎNTEMEIEREA ACESTUI ÎNVĂȚĂMÂNT ÎN ROMÂNIA	

Fig. nr. 26 – Festivitatea de inaugurare din 26 februarie 1933 a Palatului „Casa noastră” al Asociației Generale a Medicilor Veterinari, în prezența regelui Carol al II-lea, Ziarul Universul, din 27 februarie 1933 (stânga); placa de bronz fixată pe zidul din holul principal, prin care se aduc omagiile de admirație și recunăștință profesorilor Facultății de Medicină Veterinară cu prilejul împlinirii a șapte decenii și jumătate (1856–1931) de la întemeierea acestui învățământ în România (dreapta)

Festivitatea de inaugurare a Căminului/Palatului “Casa noastră” al Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România s-a desfășurat pe durata a două zile și anume în 25 și 26 februarie 1933. În ziua de 25 februarie, orele 11,00, Festivitatea de inaugurarea a avut loc în Amfiteatrul Palatului (Fig. 26), în prezența M.S. Regelui Carol al II-lea, a Curții Regale, a membrilor Guvernului, invitaților și a profesorilor universitari

ai Facultății de Medicină Veterinară (*Ziarul Universul, din 27 februarie 1933*). M.S. Regele Carol al II-lea însoțit de d-l Prof. arhitect Constantin Iotzu și de d-nii miniștri, a vizitat întregul palat al Casei medicilor veterinari, felicitând pentru talentul deosebit care l-a pus în desăvârșirea acestei mari opere arhitectonice. M.S. Regele Carol al II-lea a vizitat spațiile palatului, a urcat apoi pe terasa palatului, de unde se poate admira întreaga Capitală și împrejurimile, în special grădina Cișmigiu din vecinătate.

Câteva spicuri din articolul apărut în ziarul Universul din ziua de 26 februarie 1933, scris de Spiridon Cegăneanu: „*Asociația medicilor veterinari inaugurează palatul său din B-dul Elisabeta în fața grădinii Cișmigiu. Atât monumentalitatea clădirii, cât și importanta sumă cheltuită, sunt o dovadă strălucită de ce poate face buna chibzuială și solidaritatea puse în slujba unui ideal. Căci numai aceste calități morale au putut să facă ca un mănunchi de profesioniști, modest în raport cu numărul reprezentanților altor specialiști, să ducă cele propuse la un așa de frumos rezultat. Și dacă realizarea artistică a putut să fie așa de fericită, apoi aceasta se datorește în bună parte tot calităților morale mai sus pomenite*”.

Profesorul Ggeorghe Udrischi scria în 1931: „*Toată această activitate – marchează o etapă bine definită în evoluția corpului veterinar român, așa că el se găsește astăzi la o înălțime pe care a dorit-o, nu spre folosul lui, ci spre binele Țării*”.

Chiar ministrul de atunci al Justiției, Mihai Popovici, declara: “*Fie ca acest local să fie ultimul popas în durerosul pelerinaj al ministerului dreptății*”. Statutul de chiriaș a durat și după ce împrumutul a fost achitat, deoarece în 1940 clădirea a fost afectată de cutremurul din acel an, iar izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial a complicat lucrurile din punct vedere financiar. În final, din 1947 și astăzi, imobilul a fost folosit cu jașca de către Ministerul de Justiție, fără plata vreunei chirii. După anul 1947, această frumoasă clădire din centrul Bucureștiului, a intrat în „posesia Ministerului Justiției”, în calitate „*de chiriaș și niciodată în calitate de proprietar*”, care o deține în mod abuziv și astăzi, cu toate încercările pe cale amiabilă și judecătorească a AGMVR de a-și redobândi dreptul de proprietate.

Dintre realizările de maximă importanță ale Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România a fost intrarea în vigoare a Legii nr. 706, votată de Parlament și promulgată de către M.S. Regele Carol al II-lea prin Decretul Lege 3594/30 septembrie 1939, publicată în Monitorul Oficial nr. 231 din 5 octombrie 1939, privind:

– Legea pentru reglementarea exercitării profesiei de medic veterinar; precum și înființarea, – Colegiului Medicilor Veterinari din România, votată la 26 noiembrie 1938.

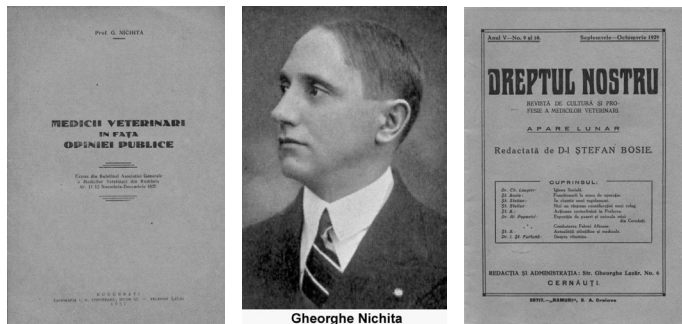
Într-o altă etapă, Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România a contribuit, în anul 1946, la înființarea „**Fondului zootehnic, destinat ridicării economice, sociale și culturale a satelor**”; a acordat ajutoare materiale:

- Societății studenților în medicină veterinară;
- Societății de binefacere și ajutorare a studenților în medicină veterinară „Profesor Athanasiu“;
- Asociației „Apărarea patriotică”, pentru ajutorarea invalizilor și orfanilor de război;
- Revistei Științelor Veterinare (Ion Călinescu și Florin Begnescu) etc.

Pentru publicarea tuturor activităților sale, Asociația Generală a Medicilor Veterinari a dispus de *Buletinul Asociației*, anexat la *Revista de medicină veterinară și de zootehnie*, preluat în 1919, de la Societate de Medicină Veterinară care, la rîndul ei, își va publica *Buletinul Societății* în revista *Arhiva veterinară*, publicație a corpului didactic al Facultății de Medicină Veterinară din București, fondată în anul 1904.

Dragostea membrilor AGMVR pentru profesiune s-a manifestat prin caracterul său militant, pentru încheierea unei cât mai mari solidarități a corpului medicilor veterinari, care aveau deja un statut și erau grupați într-o Asociație profesională, ce avea baze juridice, materiale, iar prin activitatea sa armonioasă, să poată servi ca model oricărei alte profesii. Dorința vie a membrilor AGMVR era ca, medicul veterinar să câștige încrederea tuturor acelorora cu care venea în contact, fie ca om, fie ca profesionist, printr-o atitudine demnă și cinstită.

În acest sens, profesorul Gheorghe Nichita publică în *Buletinul AGMVR* nr. 11–12, noiembrie-decembrie 1937, un material foarte bine documentat intitulat: **MEDICII VETERINARI ÎN FAȚA OPINIEI PUBLICE** (Fig. 27), care a fost distribuit în toată țara. Iar începând din anul 1924, aparăția lunară la Cernăuți, sub redacția dr. Ștefan Bosie, a publicației *Revista de cultură și profesie a medicilor veterinari* intitulată **DREPTUL NOSTRU** (Fig. 27).

Fig. nr. 27 – Extrasul articolului *Medicii veterinari în fața opiniei publice* (stânga); autorul său Prof. Gheorghe Nichita (mijloc); revista lunară de cultură și profesie a medicilor veterinari, coperta revistei **DREPTUL NOSTRU**, anul V, nr. 9 și 10, sept.-oct. 1929, ce apărea la Cernăuți începând din 1924 (dreapta)

Toate aceste realizări ale profesiei medical-veterinare enunțate, au fost împlinite pe parcursul a peste 30 de ani pentru că, în 21 iulie 1949, Asociația Generală a Medicilor Veterinară din România și-a întrerupt existența, întocmai ca și Societatea de Medicină Veterinară înființată în anul 1871, de pe lângă Școala Superioară de Medicină Veterinară, ca apoi din 1921, devenită Facultate de Medicină Veterinară din București afiliată Universității București.

La 17 ianuarie 1990 – în cadrul unei „Conferințe Extraordinare a Societății de Medicină Veterinară” ținută în sala de ședințe al defunctului Institut de Cercetări Veterinare și Biopreparate “Pasteur” din Șoseaua Giulești nr. 303, în acele zile fierbinți ocazionate de căderea regimului totalitar-ceaușist, un grup de medici veterinari impostori și veleitari, care nu au ținut cont de menirea și tradițiile profesiei medical-veterinare, dornici de a acapara funcții și demnități nemeritate, au stabilit, contrar regulamentului și statutului Societății de Medicină Veterinară înființată de înaintașii noștri la 15 Mai 1871, reactivată pe baza aprobării dată de Consiliul de Miniștri la 29 iunie 1970, cu nr. 291/1 D, au hotărât schimbarea denumirii Societății de Medicină Veterinară în „Asociația Medicilor Veterinari din România” (AMVR), ceea ce a constituit de asemenea o greșeală fatală, având consecințe foarte grave în bunul mers al profesiei liberale, medicina veterinară, provocând discontinuitate în activitatea profesional-științifică, a pierderii drepturilor patrimoniale ale Societății de Medicină Veterinară cât și a Asociației Generale a Medicilor Veterinari (vezi detalii în: *Cronică profesională 1861–2013*, p. 276–283). Apoi,

s-a favorizat imixtiunea politicului în conducerea și implementarea legilor, hotărârilor, dispozițiilor specifice profesiei medical-veterinare. În acest mod, punându-se capăt în mod samavolnic, unei tradiții profesional-științifice, publicistice, care a fost Societatea de Medicină Veterinară din România, continuarea ei fiind după “puciștii” care s-au adunat la acea dată fatidică de 17 ianuarie 1990, sub bagheta fostului președinte în exercițiu al S.M.V. la acea dată, veleitarul și impostorul dr. Popovici Valentin, un politruc notoriu, cu studii de 3 ani la specialitatea de Morfopatologie de la Leningrad, a reușit să orchestreze această ședință, propunând ca în fruntea noii AMVR, să fie președinte un alt veleitar, contestat de către mulți colegi de breaslă, din multe alte puncte de vedere, conf. dr. Sabin Ghergariu, avându-i ca vicepreședinți pe lipsiții de coloană vertebrală: Conf.dr.H. Bârză și dr. Constantin Știrbu, iar ca secretar științific pe Ion Trandafir (ce știință o fi practicat și acest rătăcit confrate!!). Asociația Medicilor Veterinari din România cu sediul, vremelnic, în B-dul Mărăști 59, sector 1, București (unde se aflau încă din anul 1985 o parte din catedrele Facultății de Medicină Veterinară, precum și sediul defunctei Societăți de Medicină Veterinară, ce-l avea ca președinte în perioada 1977–1990 pe dr. Valentin Popovici), a fost înscrisă ca persoană juridică la Judecătoria Sectorului 1 – prin sentința civilă nr. 1210 din data de 12 Aprilie 1990.

Ținând seama de faptul că Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România, care în anul 1949 a fost suspendată/și-a sistat activitatea și nu desființată, puteau foarte bine să procedeze la reactivarea ei, așa cum s-a întâmplat cu multe societăți științifice și profesionale după anul 1990, și să se mențină funcțională Societatea de Medicină Veterinară din România care, încă din toamna anului 1970 avea filiale în toate județele țării, iar cele mai consolidate erau cele de la Facultățile de Medicină Veterinară din București, Iași, Cluj și Timișoara.

AGMVR la cel de al VI-lea Congres Național de Medicină Veterinară – de la Sinaia, din 25–28 octombrie 1994, s-a hotărât ca:

15 MAI să fie „Ziua Națională a Medicului Veterinar”, având în vedere evenimentele profesionale deosebite care au avut loc la această dată (2), în decursul anilor și anume:

- în anul 1856 – Prima Școală Veterinară „de facto” din România;
- 15 MAI 1861 – Prima Școală Veterinară „de jure” din România;
- 15 MAI 1871 – Înființarea Societății de Medicină Veterinară din România;

– 15 MAI 1971 – S-a omagiat Centenarul Societății de Medicină Veterinară din România;

– 15 MAI 1990 – Înființarea Direcțiilor Sanitare Veterinare Județene în structura primei Direcții Generale Sanitare Veterinare (ANSVSA)

AGMVR a statuat abia la cel de al VII-lea Congres Național de Medicină Veterinară – de la Voineasa, când Consiliul Național al AMVR întrunit la **24 octombrie 1997**, a hotărât ca Asociația să revină la denumirea de la început și să se numească „Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România” (AGMVR). Noul Statut – valabil și astăzi –, s-a prezentat la Judecătoria Sectorului 1 București – pentru înregistrarea modificării denumirii și Statutului Asociației.

Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România (AGMVR) – este o organizație științifică, profesională, apolitică, non-profit și cu o îndelungată tradiție (1919), a medicilor veterinari din România – de orice naționalitate, apartenență politică și religie, care recunosc și aderă la Statutul Asociației. AGMVR își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, modificată și completată de Legea nr. 592 / 2003, precum și a Statutului Asociației.

În concluzie, după anul 1989 se reînființează A.G.M.V.R., iar atribuțiile S.M.V. sunt preluate de către aceasta. În perioada 8–11 Mai 2011, în București a avut loc prestigioasa manifestare profesională națională “Congresul XI al Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România”. Congresul s-a desfășurat sub egida „2011 – Anul Mondial al Medicinii Veterinare”. Congresul al XI-lea marca două mari evenimente profesionale: 150 ani de la înființarea primei Școli veterinare în România și 140 de ani de la înființarea Societății de Medicină Veterinară. Activitatea profesiei nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, modificată și completată de Legea nr. 592 / 2003

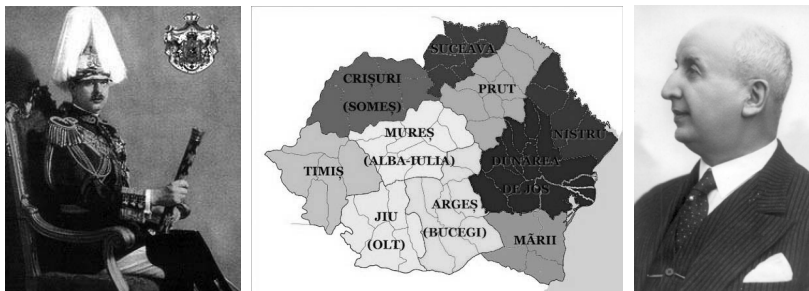
Societatea Română de Istorie a Medicinii Veterinare (SRIMV)

În anul 2003 în cadrul AGMVR s-a înființat SOCIETATEA ROMÂNĂ DE ISTORIE A MEDICINII VETERINARE (SRIMV), cu filiale la nivelul fiecărui județ, tot atunci a fost aprobat și Statutul Societății Române de Istorie a Medicinii Veterinare (SRIMV) ce cuprinde 4 capitole: Cap. I. Denumirea și sediul societății; Cap. II. Obiectivul și activitățile societății;

Cap. III. Membrii societății; Cap. IV. Organizarea societății, precum și sigla societății.

Colegiul Medicilor Veterinari din România

Colegiul Medicilor Veterinari s-a înființat prin Decretul Lege nr. 3594 din 30 septembrie 1939, semnat de Regele Carol al II-lea, publicat în Monitorul Oficial nr. 231 din 5 octombrie 1939. Colegiul a fost condus de Dr. Gheorghe Ionescu Brăila, fiind primul său Decan al Colegiului Medicilor Veterinari. Primul Colegiu a fost organizat în 11 secțiuni corespunzătoare celor 10 Ținuturi administrative ale țării și cu Municipiul București (Fig. 28).

Fig. nr. 28 – Regele Carol al II-lea, cu bastonul de mareșal care a domnit în perioada 08.06.1930- 06.09.1940 (stânga); Harta administrativă a României în 1938 cuprinzând cele 10 ținuturi (mijloc); primul Decan al Colegiului a fost Dr. Gheorghe Ionescu Brăila (dreapta)

Activitatea Colegiului Medicilor Veterinari s-a întrerupt în anul 1948, reluându-se în anul 1998, odată cu adoptarea Legii 160/1998.

„Colegiul medicilor veterinari din România – prevedea legea – este organizația profesională a Corpului medical veterinar care are:

- însărcinarea să controleze practica medicală veterinară;
- să vegheze la păstrarea prestigiului Corpului veterinar,
- luând măsurile necesare pentru preîntâmpinarea sau sancționarea abaterilor săvârșite prin actele profesionale (malpraxis) și de deontologie veterinară”.

Actualmente Colegiul Medicilor Veterinari funcționează în baza Legii nr. 160/1998 republicată, pentru organizarea și exercitarea profesiunii de medic veterinar, publicată în Monitorul Oficial al României,

partea I, nr. 289 din 6 august 1998, modificată și completată de Legea 592/2003 publicată în Monitorul Oficial al României nr. 8 din 7 ianuarie 2004, ca formă de organizare autonomă, non-guvernamentală, apolitică și non-profit.

Colegiul Medicilor Veterinari are personalitate juridică. Organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor Veterinari se realizează pe principiul teritorial, al eligibilității și ierarhiei.

Profesiunea de medic veterinar este o profesie liberală și independentă, cu organizare autonomă reglementată. Este organizată și funcționează în baza principiului autonomiei, în cadrul forului profesional reprezentat de Colegiul Medicilor Veterinari.

Medicina veterinară este știința medicală care asigură:

- confortul (bunăstarea) și protecția animalelor;
- contribuie la menținerea sănătății publice și la protecția mediului înconjurător.

Profesia de medic veterinar are ca obiective apărarea sănătății animalelor, sănătății publice, protecția consumatorului și a mediului înconjurător, în scopul ameliorării efectivelor de animale, al asigurării siguranței alimentare a populației, al facilitării relațiilor comerciale și al păstrării echilibrului ecologic.

Pentru bogata sa activitate desfășurată în ultimii ani, Colegiul Medicilor Veterinari din România a primit titlul „*The best regional college in science and education sphere*“, cu ocazia „Summit of leaders. Science and Education. Innovative Models of Development“, desfășurat în perioada 12–15 octombrie 2014 la Oxford, Marea Britanie (35), în cadrul căruia The Socrates Committee a acordat Colegiului Medicilor Veterinari din România titlul de „The best regional college in science and education sphere“ iar președintelui Viorel Andronie titlul de „Manager of the year“ (Fig. 29).

Acordarea acestor distincții s-a făcut pe rezultatelor pozitive și vizibile obținute în ultima perioadă de timp în procesul de educație și formare profesională continuă a medicilor veterinari din România. Criteriile care au stat la baza acordării distincțiilor au fost: calitatea programului educațional și satisfacerea cursanților; calitatea și competența lectorilor; logistica aferentă pentru desfășurarea cursurilor; cooperarea internațională; programe inovative și metodele de predare; instrumente eficiente de marketing și promovare.

Fig. nr. 29 – Titlul de „The best regional college in science and education sphere” acordat CMVR (stânga); titlul de „Manager of the year” acordat președintelui CMVR, conf. univ. dr. Viorel Andronie (dreapta)

Bibliografie

- [1] *** 75 de ani de la întemeierea învățământului medicinei veterinare în România, 1856–1931, Tipografia Cultura, București, 1931
- [2] *** *Alma Mater Veterinaria Bucurensensis la a 140-a aniversare*, Ed. All, București, 2001
- [3] Botez Elvira, *Scurt istoric al Asociațiunii Române pentru Înaintarea și Răspândirea Științelor*. Revista NOEMA, vol. IV, Nr. 1, p. 143–151, 2005
- [4] *** *Buletinul Societății de medicină veterinară*, 1888–1889, p. 3–7.
- [5] *** *Buletinul și Memoriile Societății de Medicină Veterinară*, 1892–1893, Buc, 1894, p. 205.
- [6] Curcă, D., *First observations on monodactylism (sindactylism) in swine made by Professor C.N. Vasilescu between 1890–1894*, 31th International Congress on the History of Veterinary Medicine, 6–10 September, 2000, Brno, Czech Republic, Book of abstracts, p. 64–65
- [7] Curcă, D., *The Romanian Scientist-Prof. Victor Babeș*, *Historia Medicinæ Veterinariae*, 27, 5–6, 2002, p. 333–347
- [8] Curcă, D., *Formarea primelor școli de agricultură și a celor de medicină veterinară din România*, Simpozion Facultatea de Medicină Veterinară, Rezumat p. 11–13, București, 11 oct. 2002
- [9] Curcă, D., Ioana Cristina Andronie, Andronie V., *Romanian priorities in control and eradication of epizootic diseases in veterinary medicine*, The 32nd Congress

- on the History of Veterinary Medicine, 15–19 August, 2001, Oslo, Norway, Abstracts, p. 20–21
- [10] Curcă, D., Ioana Cristina Andronie, Andronie V., *The establishment of the first Agricultural Schools and Veterinary Medicine Schools in Romania*, 33rd International Congress on the History of Veterinary Medicine, Lutherstadt Wittenberg, Germany, 21–24 august 2002, Abstracts, p. 23, Proceedings: History of Veterinary Medicine and Agriculture, p. 117–127.
- [11] Curcă, D., *Romanian priorities in control and eradication of epizootic diseases in veterinary medicine*, *Lucrări științifice U.Ș.A.M.V., Seria C*, vol. XLIV-XLV, 2001–2002, p. 127–140
- [12] Curcă, D., Ioana Cristina Andronie, Andronie V., *From the history of the Romanian scientific societies of veterinary medicine*. Scientific Works. C Series. Veterinary Medicine, 2012, Vol. LVIII, ISSUE 3, 70–89
- [13] Curcă, D., *Personalități marcante ale medicinei veterinaare din Bucovina, membri ai Academiei Române (III)*. Profesor dr. Ion Ciurea (1878–1944) membru corespondent al Academiei Române. *STUDII ȘI COMUNICĂRI /DIS*, vol. IX, 2016, p. 227–249, ISSN: 1844–9220 ISSN-L: 1844–9220
- [14] Diaconescu, M. (coordonator), *Oameni și fapte din istoria medicinei militare românești*, Editura Pro Transilvania, București, 2005, vol. 1 și vol. 2.
- [15] Druțu, Ch.D., *Istoricul învățământului agricol în România*, București, 1906
- [16] Georgescu, B., Predoi G., Cornilă N., Profesorul *Constantin Gavrilescu (1865–1941)* – *Rev. Rom. Med. Vet.* 1/2006, p. 141.
- [17] Gheorghe, Fl., Popescu M., Rotaru I., *Prezențe militare în știința și cultura românească*, Editura Militară, București, 1982, p. 121–122
- [18] Giurescu, C.C., Giurescu D., *Istoria Românilor din cele mai vechi timpuri până azi*, Ed. Albatros, București, 1971
- [19] Gomoiu, V., *Istoria presei medicale în România*, 134 p. , București, 1936
- [20] Hortopan, Gr., *Enciclopedie veterinară. Creșterea și boalele animalelor domestice. Noțiuni de hipologie*, Editia a II-a, Tipografia „Revista Geniului”, București, 1912
- [21] Iftimovici, R., *Istoria medicinei*, Editura All, București, 1994
- [22] Ioan, D., Marinescu N., *Istoricul învățământului sanitar militar în România*, Tiografia „Ion C. Văcărescu”, București, 1935
- [23] Iorga, N., *Istoria învățământului românesc*, București, 1928
- [24] Iorga, N., *Istoria Românilor*, vol. VIII, București, 1938
- [25] Olaru, H., *Cronică profesională 1861–2013*, Editura Medicală Veterinară, București, 2014.
- [26] Pascu, Șt. et alii., *Istoria militară a poporului român*, vol. V, Centrul de Studii și Cercetări de Istorie și Teorie Militară, Editura Militară, București, 1988

- [27] Pascu, Șt. et alii, *Istoria militară a poporului român*, vol. VI, Centrul de Studii și Cercetări de Istorie și Teorie Militară, Editura Militară, București, 1989
- [28] *** *Personalități din trecutul medicinei veterinare*, Vol. I, Societatea de Medicină Veterinară, București, 1987
- [29] Picu, Valeria Maria, *Istoria Școlii de Medicină Veterinară din București* – Studiu monografic. Editura Ceres, București, 2005.
- [30] Simionescu, C., Moroșanu N., *Pagini din trecutul medicinei veterinare românești*, Ed. Ceres, București, 1984
- [31] Stancu, I., *Reprezentanți de seamă ai medicinei veterinare românești (1856–2001)*, Ed. Coral Sanivet, București, 2002
- [32] Tomescu, V., *Personalități din trecutul Medicinii Veterinare*, Vol. 1, Ministerul Agriculturii, Societatea de Medicină Veterinară din R. S. România, Centrul de material didactic și propagandă agricolă, Redacția de propagandă tehnică agricolă, Coordonatori: Prof.dr.doc.șt. O. Vlăduțiu, Prof.dr.doc.șt. N. Stamatini, Prof.dr.doc.șt. V. Tomescu, București, 1987, 197 pp,
- [33] Tomescu, V., Gavrilă M. I., *Momente și personalități din trecutul științei veterinare mondiale* (interferențe cu medicina umană), Editura Ceres, București, 1983, 256 pp
- [34] Urechia, V.A., *Istoria școalelor de la 1800–1864*, vol. I-IV, București, 1892–1901
- [35] *** *Veterinaria*. Publicație editată de Colegiul Medicilor Veterinari din România, Anul IV, nr.16, oct.-dec. 2014, p. 54–56